

ИСКАНИЯ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ В ГЕРМАНИЯ¹

„Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“

1. Цяла Германия се обявява за единна, неделима република.
2. Всеки германец, навършил 21 години, има право да избира и да бъде избран, при условие че не е претърпявал углавно наказание.

3. Народните представители получават възнаграждение, за да може и работникът да заседава в парламента на германския народ.

4. Всеобщо въоръжаване на народа. В бъдеще армиите трябва да бъдат същевременно и работнически армии, та войската не само да потребява, както преди, но и да произвежда повече, отколкото възлизат разходите за нейната издръжка.

Това е покрай другото един начин за организиране на труда.

5. Съдопроизводството е безплатно.

6. Всички феодални повинности, данъци, ангарии, десятъци и т. н., които тежаха досега върху селското население, се отменят без всякакво обезщетение.

7. Княжеските владения и другите феодални имения, всички рудници, мини и т. н. се превръщат в собственост на държавата. На тези земи земеделието се води в интерес на цялото общество в голям мащаб и с най-модерните помощни средства на науката.

8. Ипотеките върху селските земи се обявяват за собственост на държавата. Лихвите по тези ипотекки селяните изплащат на държавата.

9. В областите, където е разпространена арендата, поземлената рента или арендата се плаща на държавата под формата на данък.

Всички тези мерки, посочени в пунктове 6, 7, 8 и 9, се провеждат с цел да се намалят обществените и другите повинности на селяните и дребните арендатори, без да се намалят средствата, необходими за покриване на държавните разходи, и без да се уврежда самото производство.

Поземленият собственик, който не е нито селянин, нито арендатор, не взема никакво участие в производството. Затова неговото потребление е просто злоупотребиение.

10. Вместо всички частни банки се учредява държавна банка, банкнотите на която имат законен курс.

Тази мярка прави възможно регулирането на кредитното дело в интерес на *целия* народ и подкопава по този начин господството на едрите финансиста. Замествайки постепенно златото и среброто с книжни пари, тя поевтинява необходимото средство на буржоазното обръщение, всеобщото средство за размяна, и дава възможност да се използват златото и среброто във външните сношения. Тази мярка, най-после, е необходима, за да се приковат към правителството* интересите на консервативните буржоа.

11. Държавата взема в свои ръце всички транспортни средства: железници, канали, параходи, пътища, пощенски станции и т. н. Те се превръщат в държавна собственост и се предоставят безвъзмездно в разпореждане на безимотната класа.

12. В заплащането на всички държавни чиновници няма да има никакви други различия освен това, че *семейните*, т. е. лицата с по-големи потребности, ще получават и по-голяма заплата от останалите.

13. Пълно отделяне на църквата от държавата. Духовенството от всички вероизповедания ще получава заплата изключително от своите доброволни общини.

14. Ограничаване правото на наследяване.

15. Въвеждане на високи прогресивни данъци и отменяване на данъците върху предметите за потребление.

16. Учредяване на национални работилници. Държавата гарантира на всички работници средства за съществуване и се грижи за неработоспособните.

17. Всеобщо безплатно народно образование.

В интерес на германския пролетариат, на дребната буржоазия и на дребните селяни е да работят най-енергично за провеждане на посочените по-горе мероприятия. Защото само с тяхното осъществяване милионите, които бяха експлоатирани досега в Германия от

* В позива, напечатан по-късно в Кьолн, вместо думите „приковат към правителството“ е напечатано: „свържат с революцията“. *Ред.*

малък брой лица и за потискането на които ще бъдат правени опити и занаяд, ще могат да извоюват своите права и онази власт, която им се полага като производители на всички богатства.

Комитет:

Карл Маркс. Карл Шапер. Х. Бауер. Ф. Енгелс.
Й. Мол. В. Волф

Написано от К. Маркс и Ф. Енгелс
между 21 и 29 март 1848 г.

Напечатано като позив в Париж около
30 март 1848 г. и във вестниците: в извън-
редно приложение към „Berliner Zeitungs-
Halle“, бр. 82 от 5 април 1848 г.; „Mannhei-
mer Abendzeitung“, бр. 96 от 6 април 1848 г.;
в приложение към „Trier'sche Zeitung“, бр. 97
от 6 април 1848 г., и в приложение към „Deut-
sche Allgemeine Zeitung“, бр. 100 от 9 април
1848 г., а така също публикувано като
позив в Кьолн не по-късно от 10 септември
1848 г.

Печата се по текста на вестник „Berliner
Zeitungs-Halle“, сверен с текста на кьолн-
ския позив

Превод от немски